

در محکومیت نقض حقوق بشر، حقوق کار و آزادی‌های مدنی در ایران

بیانیه شورای اتحادیه‌های جهانی (CGU)

شورای اتحادیه‌های جهانی (CGU)، به نمایندگی از بیش از ۲۰۰ میلیون کارگر، از طریق کنفدراسیون بین‌المللی اتحادیه‌های کارگری (ITUC)، فدراسیون‌های اتحادیه جهانی (GUFs) و کمیته مشورتی اتحادیه‌های کارگری به (TUAC) OECD، تشدید نقض حقوق بشر و نقض آزادی‌های مدنی رهبران تشکلهای صنفی و فعالان کارگری، توسط مقامات ایران را محکوم می‌کند.

شورای اتحادیه‌های جهانی، نگرانی عمیق خود را از تشدید اقدامات سرکوب‌گرانه، به ویژه در نزدیک شدن به سالگرد قتل ژینا مهسا امینی در ۱۶ سپتامبر، علیه معلمان، روزنامه‌نگاران، فعالان اتحادیه‌های کارگری، فعالان دانشجویی و مدافعان حقوق زنان ابراز می‌کند. ما این سرکوب در ایران را محکوم می‌کنیم و فوراً خواستار توقف فوری آن هستیم، چرا که توانمندسازی تشکلهای صنفی برای دفاع و حمایت از حقوق کارگران، سنگ بنای هر جامعه دموکراتیک است.

ما همچنین نگران افزایش نفوذ گشت ارشاد، پلیس اخلاق، و اجرای

قانون حجاب اجباری، برای آزار و اذیت زنان و جلوگیری از دسترسی آنها به آموزش هستیم.

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران (CCITTA)، از اعضای آموزش بین‌المللی (EI)؛ سندیکای کارگران شرکت واحد تهران و حومه (شرکت واحد)، عضو فدراسیون بین‌المللی کارگران حمل‌ونقل (ITF)؛ و انجمن روزنامه‌نگاران ایرانی (A0IJ)T، عضو فدراسیون بین‌المللی روزنامه‌نگاران (IFJ)، با آزار و اذیت مداوم، دستگیری، بازداشت‌های طولانی مدت و شکنجه در زندان مواجه هستند. این تشکلهای عضو ما، رهبران تشکلات و کارگران در بخشهای مختلف اتحادیه‌های مختلف نقض‌های حقوق مشابهی را گزارش می‌کنند که شامل موارد زیر است:

- مورد هدف قرار دادن و اخراج معلمان و فعالان تشکلهای صنفی فرهنگیان در ایران به شدت معیشت آنها را به خطر می‌اندازد. انجام شکنجه‌های جسمی و روانی در طول بازداشت، از جمله پخش عمومی "اعترافات" اجباری؛ زندان تحت احکام خودسرانه و نامشخص، در شرایط وحشتناک و بدون دسترسی به مراقبت‌های پزشکی.

- حمله به تظاهرات معلمان و تظاهرات مسالمت‌آمیز آنان، ارباب فعالان صنفی، روزنامه‌نگاران و کارگران معترض، انجام اخراج‌های خودسرانه و سریع، دستگیری فعالان اتحادیه‌های کارگری و پیگرد قانونی تحت اتهاماتی مانند "اختلال در نظم عمومی"، "تبلیغات علیه دولت" و "اقدام علیه امنیت ملی" که می‌تواند مجازات‌های شدید از جمله مجازات اعدام را به همراه داشته باشد.

- جلوگیری از آزادی رسانه و انتشار آزاد اخبار در مورد فعالیت‌های تشکلهای؛ نیز اخراج در فعالیت تشکلهای صنفی با ایجاد نهادهای موازی تحت حمایت رژیم و حمله به تلاش‌های این تشکلهای برای برگزاری مناسبت‌های عمومی، از جمله روز یک‌مه، روز جهانی کارگر، است؛

- نقض حقوق زندانیان؛ با همه بازداشت‌شدگان، از جمله فعالان تشکلهای صنفی، باید با احترام و کرامت تعیین شده در قوانین بین‌المللی رفتار شود. معلمان، دانشجویان، فعالان اتحادیه‌های کارگری و مدافعان حقوق بشر که به‌طور غیرقانونی بازداشت شده‌اند، باید آزاد شوند و شکنجه باید در تمام بازداشتگاه‌ها ممنوع شود.

- فشار بر خانواده‌های اعضای هیئت مدیره تشکلهای صنفی؛ افزایش

فشار بر خانواده‌های فعالان، یک تجاوز آشکار و عمیقاً ناراحت‌کننده است. خانواده‌ها سزاوار زندگی در صلح و عاری از ترس و انتقام هستند.

- حق سازماندهی و برگزاری جلسات تشکلات: سازماندهی و برگزاری مجامع عمومی را بدون تهدید به آزار و اذیت باید از حقوق اساسی و بدیهی فعالان تشکلات منعی در ایران باشد.

- خصومت دولت با مطالبات کارگری: بی‌تفاوتی نسبت به خواسته‌های مشروع کارگران و بازنشستگان ناعادلانه است. ما در همبستگی با همه کارگران و بازنشستگان ایستاده‌ایم؛ آنان سزاوار رفتار عادلانه و معیشت شرافتمندانه هستند.

ما از مقامات ایرانی می‌خواهیم که به استانداردهای بین‌المللی کار، به ویژه آزادی تشکلات احترام گذاشته و اطمینان حاصل کنند که اصول حقوق بشر، عدالت، کرامت و انصاف وجود دارد. CGU همبستگی خاص خود را با مدافعان حقوق زنان در مبارزه برای یک جامعه دموکراتیک و سکولار ابراز می‌کند.

ما در تعهد خود به دفاع از حقوق کارگران، زنان، معلمان، روزنامه‌نگاران، مدافعان حقوق بشر و فعالان در ایران و سراسر جهان متحد هستیم.

۱۲ سپتامبر ۲۰۲۳

برگرفته از سایت عصر نو